

at være med, fordi de f. Ex. ere affides beliggende, da at lade dem blive ude. Man kan jo tænke sig, at det er en Sandjord, der ligger langs den ene Side af en Gade, og at der ligger Nogle bagved, der ikke ville være med; men saa er der jo i selve Loven ikke Noget til Ginder for at sige: saa kunne I blive udenfor; der er ikke foreskrevet Noget om bestemte Komplexer, som skulle inddrages; der er ikke givet nogen Regel om, hvor stort et Distrikt saadanne Andragender skulle angaa, endnu mindre nogen Regel om, at Ministeriet ikke kan sende Andragenderne tilbage, og sige: Lad Alle, som ikke ville med, blive udenfor, saa skal Eders Andragende blive bevilget. Jeg tror i det Hele, taget, at man ikke behøver, saa overdreven angstelig at søge omhyggelige Garantier for Minoriteten, hvor det kun gjælder om en Bemyndigelse for Regjeringen, men ikke om et positivt Bud.

Det 11te kongevalgte Medlem (Carlsen) gjorde et Par kritiske Bemærkninger med Hentydning til Affattelsen af Vædringsforslaget under Nr. 1. Han sagde, at da der staaer i Vædringsforslaget, at Andragendet skal være tiltraadt af mindst to Krediedelev af Grundeierne, saa udelukkes herved fra Indlemmelse en Grund, som kun besiddes af een Grundeier. Dette Møistoment maa jeg tilstaa, at jeg aldeles ikke forstaaer. Det er jo klart, at Hensigten kun er at forlange Pluralitet, men hvor der kun er een Grundeier, ere jo samtlige Grundeiere enige, den enkelte Grundeier, som eier Eendommen, maa sige Ja; siger han Nei, saa er Sagen dermed afgjort. Een er jo mere end to Krediedelev, og naar altsaa den Een, som eier Eendommen, siger Ja, saa ere de to Krediedelev deri indbefattede. — Ege saa lidt kan jeg forstaa det ærede Medlems Bemærkninger til Vædringsforslaget under Nr. 4. Det ærede Medlem sagde nemlig, at der her kun handlede om een Grund, som eies af een Person, og dersom en saadan omsluttet Grund altsaa eiedes af to Personer, kunde Vædringsforslaget slet ikke komme til Anvendelse. Det er fuldkommen rigtigt, det kan det ikke, men det skal det heller ikke, thi saa anvender man § 1, hvor Reglen staaer. Naar der altsaa er to Grundeiere, skulle Begge være enige, thi ellers kommer der ingen to Krediedelev ud. Jeg tror saaledes ikke, at jeg kan give det ærede Medlem Medhold i, at der trenges til en Forandring i saa Henseende.

Sassner: Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Helsingør her bag ved (Dirik) rettede til den ærede Ordfører, og det Svar, som vi hørte fra denne, giver mig Anledning til, at udtaale, at jeg har forstaaet Udtrykkene i Lovforslagets § 1, hvor det hedder: „Grunde, som omsluttet af, eller støde umiddelbart op til en Kjøbstad“ saaledes, at dermed kun var ment Kjøbstadgrunde i snevrere Forstand, men ingenlunde Kjøbstadjord. Havde dette været Lovforslagets Mening, saa vilde

der vistnok have staaet: „umiddelbart op til en Kjøbstad eller dens Løder“. Jeg ser heller ikke nogenjombestemt Nødvendighed for at give Lovforslaget en saadan videre Udstrækning end den, min Opfattelse tilsteder. I hvert Fald ville vi jo formodentlig fra den ærede Minister høre en Udtalelse om, hvorledes Udtrykkene skulle forstaaes. — Der er endnu en Bemærkning, jeg har at gjøre ved dette Lovforslag, men jeg indrømmer, at denne Bemærkning burde have været fremsat ved Sagens første Behandling. Jeg var imidlertid dengang forhindret fra at være tilstede, og naar jeg tillader mig at fremkomme med den her i Dag, gjør jeg det ogsaa kun som en Henvendelse til Udvalget, idet jeg stiller en Anmodning til dette om at ville tage min Bemærkning under Overveelse imellem Sagens 2den og 3die Behandling. Der er foreslaaet en Bestemmelse om, at Væderlaget til Grundeierne for den forøgede Skattebyrde skal udredes i en 6 pCt. rentebærende Forskrivning. Det er en meget lidet hensigtsmæssig Maade at faae et Væderlag for en forøget aarlig Byrde paa. Jeg tror, at man uden at træde den vedkommende Kjøbstad for nær kunde forlange, at Væderlaget blev udredet i kontante Penge. Det vilde ikke være forbundet med nogen betydelig forøget Udgift for Kjøbstaden, dersom den ikke skulde være i Besiddelse af de fornødne kontante Midler til at udrede Væderlagssummen, da at skaffe dem tilveie. Jeg skal, som sagt, tillade mig at henstille dette til det ærede Udvalgs nærmere Overveelse.

Mourier - Petersen: Jeg har ikke kunnet være ganske enig med den ærede Landstingsmand for 9de Kreds (Strup) i, at det skulde være mindre rigtigt, hvad den ærede Ordfører antydede i sit tidligere Fordrag, at Erstatningen til den Minoritet af Grundeiere, som blev dragen ind under Kjøbstaden, blev udredet fra Landkommunen, som havde tiltraadt Andragendet fra Grundeierne; thi det kan dog vist ikke negtes, at naar Landkommunen tiltræder Andragendet maa det være, fordi den har Interesse i, at disse Dele af Kommunen komme ind under Kjøbstaden. Ellers vilde den sikkert ikke gjøre det, og det vil jo ogsaa i flere Tilfælde ligge nær, at en saadan Interesse er tilstede, navnlig hvor der tæet op til en By ligger en Mængde Boliger for fattige Familier, som høre ind under Landkommunen, og som Landdistriktet har stor Byrde af og gjerne kunde ønske at blive af med. Medens jeg sympatiserer med de Bemærkninger, der ere gjorte af den ærede Landstingsmand om, at disse Grundeiere, som mod deres Villie blive indbragne under Kjøbstaden, ikke bør være afstaaerne fra en Erstatning, maa jeg paa den anden Side dog finde det ubilligt, dersom Udredelsen deraf skulde paalægges Kjøbstaden, hvilken det endogfaa kan være haardt imod at skulle tage dem, men som efter Lovforslaget ikke vil kunne forhindre Ind-